

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2020, în cauza penală în privința lui

Danila Vladimir xxxxx, născut la xxxxx,
originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.03.2018 – 23.12.2019;

Instanța de apel: 24.01.2020 – 15.06.2020;

Instanța de recurs: 22.10.2020 – 10.03.2021.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 23 decembrie 2019, Danila Vladimir a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, și prin prisma art. 79 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, echivalentul a 30 000 (treizeci mii) lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Danila Vladimir la 30 decembrie 2017, ora 13:30, aflându-se în apropierea Centrului comercial „Pan-Com”, amplasat pe str. Kiev, mun. Chișinău, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, s-a apropiat de Danila Victoria, și astfel, nu a executat intenționat măsurile de protecție a victimei violenței în familie stabilite prin ordonanța de protecție din data de 08 decembrie 2017, emisă de Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani).

Acțiunile lui Danila Vladimir, au fost încadrate în baza art. 320¹ Cod penal, *neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.*

Prima instanță a exclus din învinuire sintagma „a agresat-o fizic pe Danila Victoria”, deoarece faptul agresiunii fizice nu a fost probat prin probe pertinente, concludente și utile, care să demonstreze că agresiunea a avut loc.

3. Procurorul Dulgheru Andrei, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea individualizării pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Danila Vladimir, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, și în baza art. 90 Cod penal, să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite pe un termen de probațiune de 2 ani.

În motivarea apelului a indicat, că pedeapsa aplicată de prima instanță este una prea blândă, or, Danila Vladimir nu a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii incriminate, iar vinovăția acestuia a fost dovedită pe deplin în baza probelor administrate la materialele cauzei.

În opinia acuzării, la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, prima instanță nu a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, și nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de faptul că acesta a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, de circumstanțele și motivul săvârșirii acesteia, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute la art. 75 Cod penal, precum și de influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului Danila Vladimir.

Astfel, a conchis că prima instanță neîntemeiat a aplicat prevederile art. 79 Cod penal, stabilind inculpatului o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, în contextul în care inculpatul nu a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii incriminate.

4. Procurorul Țurcanu Svetlana, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea individualizării pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Danila Vladimir, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu luarea inculpatului sub strajă imediat din sala de judecată.

În motivarea apelului a indicat, că este neîntemeiată soluția primei instanțe în partea stabilirii pedepsei inculpatului Danila Vladimir, precizând că este una prea blândă în raport cu fapta și consecințele acesteia, fiind greșit individualizată.

A menționat, că cerințele expuse în apelul procurorului Dulgheru Andrei privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Danila Vladimir, sunt neîntemeiate, de asemenea considerând că acesta a solicitat o pedeapsă prea blândă.

A susținut, că la stabilirea pedepsei, prima instanță a constatat în calitate

de circumstanțe care atenuează răspunderea penală, în privința lui Danila Vladimir, conform art. 76 Cod penal – săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave; ilegalitatea acțiunilor victimei, care au provocat săvârșirea infracțiunii; întreținerea a 2 copii minori, însă instanța neîntemeiat a apreciat ca fiind o circumstanță excepțională, în temeiul art. 76 alin. (1) lit. g) și art. 79 alin. (1) și (2) Cod penal, faptul că inculpatul a fost provocat de către victima violenței în familie, să săvârșească infracțiunea și să încalce ordonanța de protecție, din care motiv a aplicat inculpatului o pedeapsă mai blândă, de altă categorie – amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 30 000 lei.

În opinia acuzării, prima instanță greșit a individualizat pedeapsa aplicată inculpatului Danila Vladimir, stabilindu-i o pedeapsă mai blândă, în temeiul art. 79 Cod penal, și aplicându-i acestuia amendă în mărime de 600 unități convenționale, or, instanța a ignorat faptul că Danila Vladimir nu își recunoaște vina în neexecutarea măsurilor aplicate prin ordonanța de protecție a victimei violenței în familie; comportamentul violent al inculpatului în contextul în care instanțele judecătorești au adoptat 3 ordonanțe de protecție a victimei Danila Victoria și 2 ordonanțe de protecție a victimelor Danila Victoria și minorelor xxxxx și xxxxx; și faptul că a fost afectată starea psihologică a minorelor xxxxx și xxxxx care au asistat repetat la violența aplicată de tatăl lor în privința mamei, fapt stabilit prin rapoartele de evaluare psihologică din 13 martie 2018 a minorelor.

A conchis, că la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ce privește aplicarea unei pedepse prea blânde în raport cu gravitatea faptei și persoana inculpatului.

5. Avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Danila Vladimir să fie achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 320¹ Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului a indicat, că poziția inculpatului susținută în cadrul ședinței de judecată, nu a fost combătută prin careva probe ale acuzării, în contextul în care declarațiile lui Danila Victoria sunt contradictorii, or, aceasta inițial a declarat că la ora 13:00 le-a comunicat copiilor că trebuie să plece, iar în plângere indică precum că ora săvârșirii a fost aproximativ 13:30, și la întrebarea instanței referitor la ora conflictului, aceasta a declarat că era după ora 14:00, fapt care nu corespunde realității din motiv că coborârea de la etajul patru în subterană ar fi durat mai mult de o oră, fapt care în realitate ar dura 10-15 min.

De asemenea, a susținut că sunt contradictorii și declarațiile lui Danila Victoria referitor la faptul că reprezentanții Direcției de Protecție a Copiilor nu i-au comunicat despre faptul că tatăl Danila Vladimir are dreptul

să-și vadă copiii fără prezența mamei, iar orele de întrevedere le cunoștea cu exactitate, fapt care demonstrează că Danila Victoria cunoștea despre conținutul deciziei Direcției pentru Protecția Drepturilor Copiilor, or, Danila Victoria intenționat a întreprins toate acțiunile pentru a crea formal încălcarea graficului de întrevederi, precum și încălcarea ordonanței de protecție fără intenția inculpatului.

A mai precizat, că discuția din subterană la fel a fost provocată de către Danila Victoria deoarece, aceasta auzind discuția lui Danila Elena cu inculpatul, intenționat și contrar voinței a scos copiii de pe terenul de joacă, fapt confirmat prin declarațiile martorului Dania Elena, fiind conștientă că timpul întrevederii încă nu a expirat și la întrevedere a ieșit cu întârziere.

Prin urmare, a subliniat apărarea că pentru a încadra fapta inculpatului în baza art. 320¹ Cod penal, prima instanță a reținut anume acțiunile din subterană ca pasibile de răspundere penală.

A indicat, că potrivit actului de învinuire, Danila Vladimir a fost învinuit de faptul că s-a apropiat și a agresat-o fizic pe Danila Victoria, și astfel nu a respectat interdicțiile stabilite prin ordonanța de protecție din 08 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), iar în acest sens, a subliniat apărarea că sunt divergențe între declarațiile lui Danila Victoria și materialele cauzei.

A menționat, că prima instanță a exclus din învinuire sintagma „a agresat-o fizic pe Danila Victoria”, deoarece faptul agresiunii fizice nu a fost probat prin probe pertinente, concludente și utile, care ar convinge instanța că agresiunea a avut loc, și totodată, instanța de judecată, considerând neîntemeiate declarațiile lui Danila Victoria referitor la aplicarea violenței, totuși instanța în baza aceluiași declarații l-a recunoscut vinovat pe Danila Vladimir pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal.

În opinia apărării, declarațiile martorilor Ghiosa Radu și Corcenco Andrei, nu confirmă învinuirea înaintată inculpatului, în contextul în care martorul Ghiosa Andrei a declarat că la momentul sosirii, Danila Vladimir nu era la fața locului, iar Corcenco Andrei a declarat că inculpatul se afla la o distanță mai mică de 200 m, fapt ce atestă că nu s-a încălcat ordonanța de protecție, în care este indicată distanța de 50 m.

Astfel, a indicat că prin declarațiile martorului Corcenco Andrei se confirmă declarațiile inculpatului, care a comunicat că în timp ce discuta cu copiii, Danila Victoria îi trăgea de mână, deplasându-se mai departe și că nu s-a apropiat intenționat, dar s-au întâlnit în deplasare, și ajungând în celălalt capăt al subteranei, Danila Victoria a sunat la poliție. Ambii martori au declarat faptul că copiii nu erau emoționați și erau liniștiți, ceea ce combate declarațiile victimei Danila Victoria care a comunicat că fiica xxxxx plângea.

De asemenea, a mai susținut că deși instanța de judecată a conchis asupra vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunii, aceasta reține argumentul apărării precum că victima violenței în familie a provocat săvârșirea infracțiunii

prin faptul că a venit la întrevederea copiilor cu tatăl, împreună cu copiii și i-a urmat peste tot, or, infracțiunea putea fi evitată în contextul în care Danila Victoria nu mergea împreună cu copiii și îi transmitea tatălui prin bunică. Potrivit deciziei Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorului Rîșcani nr. 55/1 din 23 noiembrie 2017, prin care a fost aprobat și recomandat graficul de întrevederi a copiilor minori cu tatăl Danila Vladimir pentru 4 luni, rezultă că în fiecare zi de miercuri de la 17:30 până la 19:30 și sâmbătă de la 10:00 până la 13:00, prezența mamei Danila Victoria la aceste întrevederi nu este obligatorie. Mai mult ca atât, Danila Victoria menționează că la unele întrevederi inculpatul lua copiii în automobil și pleca cu ei, după care îi aducea acasă, fapt ce atestă că întrevederea a fost posibilă și fără prezența acesteia care a creat urmări doar pentru inculpat.

Prin urmare, a conchis apărarea că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, deoarece lipsește latura subiectivă care se caracterizează prin intenție directă.

A reiterat că inculpatul Danila Vladimir a venit la întrevedere cu copiii, însoțit de mama sa Danila Elena, pentru a intermedia transmiterea copiilor, fapt ce demonstrează lipsa intenției acestuia de a încălca ordonanța de protecție, or, săvârșirea infracțiunii a avut loc în rezultatul acțiunilor de provocare de către Danila Victoria.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2020, a fost respins apelul avocatului Pavalatii Alexandru în numele inculpatului, admis apelul procurorului Dulgheru Andrei și apelul suplimentar al procurorului Țurcanu Svetlana, casată parțial sentința primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui Danila Vladimir, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, iar potrivit art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei aplicate pe un termen de probațiune de 2 ani. În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

6.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că vina inculpatului Danila Vladimir de săvârșirea infracțiunii incriminate a fost demonstrată prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, și anume declarațiile martorului Danila Elena (f.d.75); declarațiile martorului Danila Victoria (f.d.76); declarațiile martorului Ghiosa Radu (f.d.86); declarațiile martorului Corcenco Andrei (f.d.116-117); plângerea depusă de Danila Victoria la IP Rîșcani din 30 decembrie 2017 (f.d.4); încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 08 decembrie 2017 (f.d. 8-11); ordonanța de protecție nr. 2po-236/17 din 08 decembrie 2017 (f.d.95); copia deciziei Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorului Rîșcani nr. 55/1 din 23 noiembrie 2017 (f.d.23); raportul de evaluare psihologică a copilului xxxxx din 16 mai 2018 (f.d.101-103); raportul de evaluare psihologică a copilului xxxxx din 16

mai 2018 (f.d.104-106).

Instanța de apel a menționat, că examinând probatorul administrat la materialele cauzei penale, consideră dovedită vina inculpatului Danila Vladimir în neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, iar acțiunile acestuia fiind corect calificate în temeiul art. 320¹ Cod penal, întrucât personalitatea acestuia este susceptibilă supusă răspunderii penale.

Prin urmare, instanța de apel a indicat că audiind participanții la proces, examinând materialul probator prezentat de procuror prin prisma argumentelor apelului, consideră dovedit faptul că Danila Vladimir, la 30 decembrie 2017, ora 13:30, aflându-se în apropierea Centrului comercial „Pan-Com” amplasat pe str. Kiev, mun. Chișinău, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, s-a apropiat de Danila Victoria, și astfel, nu a executat intenționat măsurile de protecție a victimei violenței în familie stabilite prin ordonanța de protecție din data de 08 decembrie 2017, emisă de Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani).

Astfel, instanța de apel a conchis că probele examinate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, coroborează între ele și demonstrează, incontestabil, faptul că, inculpatul Danila Vladimir a săvârșit fapta prevăzută de art. 320¹ Cod penal, neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, instanța de apel a apreciat-o ca fiind o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO.

Faptul că inculpatul nu a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, nu constituie temei de achitare a acestuia, or, nerecunoașterea vinovăției este un drept al inculpatului, și nu o circumstanță care determină soluția de achitare.

Cu referire la obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, instanța de apel a menționat că acesta îl constituie relațiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării sau eschivării de la executare a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în inacțiunea de neexecutare sau eschivare de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, iar latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 320¹ Cod penal, se caracterizează prin intenție directă.

Subiectul infracțiunii specificate la art. 320¹ Cod penal, este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

Instanța de apel a precizat, că în speță s-a demonstrat existența laturii

obiective a infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, menționând că deși, inculpatul Danila Vladimir a declarat că nu este vinovat de fapta incriminată, instanța de apel a reținut că prin încheierea Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 08 decembrie 2017, a fost admisă parțial cererea înaintată de către Danila Victoria, aplicând măsură de protecție în privința acesteia pe un termen de 30 zile, iar în privința copiilor a fost respinsă pentru a nu fi îngădite drepturile părintești ale lui Danila Vladimir, și astfel, la data de 08 decembrie 2017 a fost emisă ordonanța de protecție nr. 2po-236/17, prin care s-a dispus obligarea lui Danila Vladimir de a nu se apropia și de a sta departe de la locul aflării victimei la o distanță de 50 m, excluzând și orice contact vizual; se interzice orice contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu victima; se interzice a se apropia de anumite locuri: locul de muncă al victimei, alte locuri determinate pe care persona le frecventează.

Totodată, instanța de apel a remarcat, că prin decizia Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorului Rîșcani nr. 55/1 din 23 noiembrie 2017, a fost aprobat și recomandat graficul de întreveneri a copiilor minori cu tatăl Danila Vladimir pentru 4 luni după cum urmează: în fiecare zi de miercuri de la 17:30 până la 19:30, și sâmbătă de la 10:00 până la 13:00.

Instanța de apel a constatat, că la data de 30 decembrie 2017, inculpatul Danila Vladimir a luat copiii minori de la Danila Victoria, conform graficului de întreveneri, în prezența acestora fiind mama inculpatului, la caz – martorul Danila Elena, iar potrivit declarațiilor inculpatului Danila Vladimir, precum și declarațiilor martorilor Danila Victoria și Danila Elena, rezultă că, fiind la terenul de joacă din preajma „Pan-Com”, inculpatul a plecat în legătură cu serviciul, iar copii au rămas cu bunica Danila Elena și mama Danila Victoria.

În acest sens, instanța de apel a precizat că nu are temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea afirmațiilor martorului Danila Victoria, care a menționat că, la ora 13:00, a comunicat fetelor că urmează să plece, așa cum avea stabilite alte activități. Danila Elena i-a solicitat să mai aștepte puțin, însă din motiv că avea programate alte activități și era ora prânzului, trebuia să plece acasă. Împreună cu fetele, traversând prin subterana Centrului comercial „Soiuz”, a fost ajunsă din urmă de către Danila Vladimir. O numea cu cuvinte necenzurate, iar fetele o țineau strâns de mâini, așa cum inculpatul o pișcă de degete pentru a-i lua fetele. Danila Vladimir o pișcă pe xxxxx și îi spunea să-i dea drumul la mână mamei sale și să meargă cu el.

Prin urmare, instanța de apel a conchis, că în speță, a fost demonstrată cu certitudine prezența în acțiunile inculpatului a laturii subiective, or, inculpatul Danila Vladimir a coborât în subterana „Pan-Com”, intenționat să ia copiii minori de la Danila Victoria, considerând în acest sens, că perioada întrevenerii a fost extinsă cu 30 min.

Instanța de apel a apreciat ca fiind corectă soluția primei instanțe referitor la excluderea din învinuire a faptului precum că inculpatul a agresat-o fizic pe Danila Victoria, deoarece în cadrul cercetării judecătorești, nu

au fost prezentate probe concludente și pertinente în susținerea afirmațiilor lui Danila Victoria precum că inculpatul o pișca.

Referitor la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel reținând prevederile art. 61 alin. (2), 75 Cod penal, a menționat că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Instanța de apel a stabilit, că sancțiunea art. 320¹ Cod penal prevede pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de până la 3 ani, și potrivit art. 76 Cod penal, în calitate de circumstanță atenuantă, în privința inculpatului Danila Vladimir, a reținut săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave; ilegalitatea acțiunilor victimei, care au provocat infracțiunea și deținerea la întreținere a 2 copii minori, iar conform art. 77 Cod penal, careva circumstanțe agravante, în privința inculpatului, nu au fost stabilite.

În opinia instanței de apel, prima instanță eronat a aplicat prevederile art. 79 Cod penal în privința inculpatului Danila Vladimir și a reținut în calitate de circumstanță atenuantă ilegalitatea acțiunilor victimei, care au provocat săvârșirea infracțiunii, deoarece faptul că victima violenței în familie urmărea în permanență și supraveghea pe parcursul întregii întrevederi, nu poate fi interpretată ca o acțiune de provocare, în contextul în care Danila Victoria a explicat că copiii permanent solicitau ca la întrevedere, să fie prezentă și ea, iar faptul că Danila Victoria era permanent în apropierea copiilor săi, nu poate fi reținută ca o ilegalitate din partea acesteia, or, aceasta nu a încălcat graficul de întrevedere stabilit de către Direcția de Protecție a Copilului.

Așadar, la individualizarea și stabilirea categoriei pedepsei inculpatului Danila Vladimir, instanța de apel a reținut prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, și a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului care anterior nu a fost condamnat, nu se află la evidența medicul psiholog sau narcolog, și are la întreținere doi copii minori.

Efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul acestuia în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, instanța de apel a conchis că în coraport cu fapta săvârșită, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

Totodată, instanța de apel a precizat că nu va fi rațională executarea pedepsei cu închisoare de către Danila Vladimir, din care motiv în temeiul art. 90 Cod penal, a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În opinia instanței de apel, inculpatul Danila Vladimir poate fi reeducat fără a fi izolat de societate, întrucât suspendarea condiționată a executării pedepsei, corespunde scopului și principiilor generale de aplicare a pedepsei penale, și astfel că termenul pentru care va fi suspendată executarea pedepsei de 2 ani, este un termen justificat și corespunzător pentru ca inculpatul să se corijeze și ca pe viitor să nu săvârșească fapte infracționale.

Instanța de apel a menționat, că aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei este o măsură legală și întemeiată, aplicată în corespundere cu condițiile prevăzute la art. 90 Cod penal, și care în esență oferă un sistem de garanții sub aspectul eficienței și poartă o severitate accentuată de natură să exprime un tratament adecvat inculpatului Danila Vladimir și să garanteze resocializarea sa viitoare pozitivă, întrucât scopul pedepsei penale va fi realizat și fără condamnarea acestuia la o pedeapsă privativă de libertate.

7. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea individualizării pedepsei aplicate lui Danila Vladimir, și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului menționează, că instanța de apel eronat a considerat ca fiind oportună aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatului Danila Vladimir, și astfel considerând că pedeapsa aplicată va realiza scopul pedepsei penale prevăzut la art. 61 Cod penal.

În opinia acuzării, instanța de apel neîntemeiat a dispus aplicarea în privința inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, deoarece aceasta nu a ținut cont de faptul că Danila Vladimir este un agresor iar comportamentul violent al acestuia este evident atunci când instanțele de judecată au emis 3 ordonanțe de protecție a victimei Danila Victoria și 2 ordonanțe de protecție a victimelor Danila Victoria și minorelor xxxxx și xxxxx.

Susține, că contrar dispozițiilor ordonanței de protecție din 19 decembrie 2017, Danila Vladimir nu s-a conformat cu interdicțiile stabilite de către instanța de judecată și la ora 13:30 s-a apropiat de Danila Victoria, având un comportament amenințător și insultător, a maltratat-o fizic și psihic în prezența minorelor xxxxx și xxxxx, ultima fiind și aceasta agresată fizic de către Danila Viadimir.

Astfel, indică acuzarea că starea psihologică a minorelor xxxxx și xxxxx a fost afectată ca rezultat al celor întâmplate precum și prin asistarea repetată la violența aplicată de tatăl lor asupra mamei, fapt stabilit prin rapoartele de evaluare psihologică din 13 martie 2018 a minorelor.

Reieșind din circumstanțele cauzei, consideră acuzarea că instanța de apel a ignorat faptul că infracțiunea săvârșită de către inculpatul Danila Vladimir, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, atestă că în privința inculpatului nu mai pot fi folosite alte măsuri de constrângere mai blânde.

Menționează, că circumstanțele reținute de către instanța de apel la individualizarea pedepsei aplicate lui Danila Vladimir, care rezultă din personalitatea inculpatului, și anume că acesta anterior nu a fost condamnat, nu se află la evidența medicului psiholog sau narcolog, are la întreținere doi copii minori, nu pot substitui gradul prejudiciabil al faptelor săvârșite, motivul și persoana celui vinovat, rezonanța infracțiunilor, precum și impactul acesteia asupra victimelor.

În acest sens, indică că în cadrul procesului penal, careva circumstanțe atenuante în privința inculpatului, care ar condiționa aplicarea unei pedepse neprivative de libertate nu au fost constatate.

Precizează, că instanțele de fond s-au limitat doar la indicarea prevederilor art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, și nu au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că inculpatul nu a recunoscut vinovăția incriminată și nu se căiește sincer de cele săvârșite, deși acesta nu este la prima abatere, or, potrivit art. 76 Cod penal, careva circumstanțe atenuante, în privința inculpatului Danila Vladimir, nu s-au stabilit, iar în calitate de circumstanțe agravante, conform art. 77 Cod penal, s-au reținut săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a mai fost condamnată pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză și săvârșirea infracțiunii în prezența minorilor.

De asemenea, acuzarea consideră că instanța de apel și-a motivat greșit soluția de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ce privește aplicarea unei pedepse prea blânde în raport cu gravitatea faptei și persoana inculpatului.

Susține, că instanța de apel a ignorat prevederile art. 61 Cod penal, care prevede că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În acest sens, acuzarea indică că pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel, nu este una proporțională, având în vedere fapta săvârșită și urmările acesteia.

Consideră, că instanța de apel urma să-i aplice inculpatului o pedeapsă mai aspră, în contextul în care infracțiunea săvârșită atentează la relațiile care protejează familia și copiii, iar legea penală apără aceste valori supreme, or, scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate lui Danila Viadimir, nu va fi realizat, întrucât pedeapsa aplicată acestuia nu este una proporțională în raport cu persoana inculpatului, cu faptele săvârșite și consecințele infracțiunii.

Totodată, mai indică că este ineficientă pedeapsa stabilită de către instanța de apel în contextul în care inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă

mai aspră prin hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul Buiucani) din 01 februarie 2019, sub formă de arest contravențional pe un termen de 7 zile, pentru aplicarea loviturilor soției sale Danila Victoria prin care i-a provocat leziuni corporale neînsemnate, iar acesta careva concluzii pentru sine nu a făcut, săvârșind o nouă infracțiune.

Precizează acuzarea, că motivul desfacerii căsătoriei dintre Danila Vladimir și Danila Victoria, a fost violența în familie, din care motiv consideră că reeducare și corijarea inculpatului va fi posibilă prin condamnarea acestuia la o pedeapsă sub formă de închisoare cu executarea reală.

8. Inculpatul Danila Vladimir, a depus referință la recursul declarat de procuror, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Indică în susținerea referinței, că Danila Victoria intenționat a creat situația în care inculpatul a încălcat ordonanța de protecție, precizând că nu a avut nici o intenție în acest sens.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că titularul acestuia invocă în calitate de temeiuri pentru casarea hotărârii instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: *6) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, precum și 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus clar.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală,

instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, stabilesc că decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Așadar, cu referire la criticile invocate de acuzare precum că instanța de apel, a adoptat o soluție insuficient motivată, Colegiul penal relevă că nu s-a stabilit presupusa eroare de drept invocată de către recurent, or, din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel prin care Danila Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 320¹ Cod penal, la 1 an închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite acestuia pe un termen de probațiune de 2 ani, potrivit art. 90 Cod penal.

Colegiul penal menționează, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

În acest sens, Colegiul penal stabilește, că în speță, nu a fost comisă nici o eroare de drept, așa precum se susține de către acuzare, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, dar discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs consideră că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost întocmit cu respectarea prevederilor art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) și pct. 2) Cod de procedură penală, din care rezultă că instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat, și admite apelul, casând sentința parțial, și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, fapt ce atestă că dispozitivul instanței ierarhic inferioare este expus clar.

Astfel, instanța de recurs nu a stabilit în speță existența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocate de către procuror.

Sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că procurorul consideră că instanța

de apel, neîntemeiat i-a stabilit inculpatului o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării acesteia în temeiul art. 90 Cod penal, însă analizând argumentele menționate în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Din actele cauzei rezultă că prin sentința primei instanțe, Danila Vladimir a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, și în conformitate cu prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 30 000 lei.

Astfel, judecând apelurile declarate, ținând cont de prevederile art. 61, 75, 76 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului care anterior nu a fost condamnat, de faptul că acesta nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru și că are la întreținere doi copii minori, instanța de apel corect a stabilit că prima instanță neîntemeiat a aplicat prevederile art. 79 Cod penal în privința lui Danila Vladimir, și în acest sens concluzionând just că inculpatului urmează să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, reținând totodată în calitate de circumstanțe atenuante în privința acestuia, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave și faptul că are la întreținere 2 copii minori, iar careva circumstanțe agravante nefiind stabilite, precizând că prima instanță eronat a apreciat în calitate de circumstanță atenuantă – ilegalitatea acțiunilor victimei, care au provocat infracțiunea.

Așadar, Colegiul penal reține, că instanța de apel, individualizând pedeapsa inculpatului a ținut cont de prevederile legale expuse supra și a motivat aplicarea față de inculpat a suspendării condiționate a executării pedepsei, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, și prin urmare, Colegiul consideră, că instanța corect a concluzionat că stabilirea pedepsei inculpatului Danila Vladimir, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, este una echitabilă, care va contribui la realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, de corectare a condamnatului și de prevenire de săvârșirea de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de către alte persoane.

Colegiul penal amintește, că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, și anume: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba cauzată, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a quantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii; motivul

săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului; conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal; nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Sub aspectul prevederilor legale citate, Colegiul statuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Nu pot fi reținute argumentele procurorului cu privire la netemeinicia aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatului Danila Vladimir, invocând în acest sens că la individualizarea pedepsei instanța de apel nu a ținut cont de faptul că infracțiunea prevăzută de art. 320¹ Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, că inculpatul nu a recunoscut fapta incriminată și nu se căiește sincer de cele săvârșite, precum și de faptul că acesta are un comportament violent întrucât au fost emise 3 ordonanțe de protecție în privința victimelor Danila Victoria, xxxxx și xxxxx.

Or, lecturând textul deciziei contestate, Colegiul penal reține că instanța de apel a expus clar toate motivele pentru care a dispus condamnarea inculpatului Danila Vladimir cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

De asemenea, procurorul consideră că nu sunt suficiente circumstanțele reținute de către instanța de apel, în privința lui Danila Vladimir, pentru aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei, și anume – personalitatea inculpatului, că acesta anterior nu a fost condamnat, că nu se află la evidența meicului psiholog sau narcolog, precum și faptul că are la întreținere 2 copii minori, însă Colegiul penal relevă că potrivit practicii judiciare constante, enumerarea circumstanțelor nu este una limitativă, iar recunoașterea de către instanța de judecată a altor circumstanțe stabilite în ședință de judecată drept atenuante trebuie să fie indicate în partea descriptivă a sentinței.

Totodată, în conformitate cu art. 77 Cod penal, enumerarea circumstanțelor agravante are caracter exhaustiv. Pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Danila Vladimir, pentru infracțiunea săvârșită, instanța

de apel nu a comis erori de drept, iar pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Reieșind din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la examinarea recursului declarat de către procuror, nu au fost stabilite careva erori de drept care ar condiționa casarea deciziei contestate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2020, în cauza penală în privința lui Danila Vladimir xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **16 aprilie 2021.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor